

RECHTSPRAAK

Ontslag op staande voet van werknemer beveiligingsbedrijf die in werkkleding na zijn dienst op Schiphol één product niet heeft afgerekend bij een zelfscankassa, is naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter onterecht gegeven. Geen sprake van opzet. Loonvordering toegewezen.

Feiten

Werknemer is op 1 juli 1991 in dienst getreden bij SDBV B.V. (hierna: SDBV), laatstelijk in de functie van Serveillant/SCC Operator op Schiphol. SDBV is een bedrijf dat zich uitsluitend richt op beveiligingswerkzaamheden op Schiphol. Opdrachtgevers van SDBV zijn, naast Schiphol N.V., winkels en horeca-aangelegenheden, waaronder Albert Heijn (hierna: AH) op Schiphol Plaza. Op 8 december 2019 heeft werknemer na afloop van zijn nachtdienst bij SDBV bij AH op Schiphol Plaza in zijn werkkleding boodschappen gedaan. Een medewerker van AH heeft geconstateerd dat werknemer één fles wijn niet heeft afgerekend bij de zelfscankassa. Werknemer is naar aanleiding daarvan door supervisor Security van SDBV gebeld en gevraagd om naar AH terug te komen. Daar was ook de Koninklijke Marechaussee aanwezig en zijn camerabeelden bekeken. Na het bekijken van de beelden heeft werknemer de fles wijn alsnog betaald. AH heeft geen aangifte gedaan. Tijdens een gesprek op 10 december 2019 tussen de operationeel manager, de HR-manager en werknemer heeft werknemer aangegeven dat het niet zijn bedoeling was om niet te betalen. Vervolgens is werknemer op staande voet ontslagen. Werknemer verzoekt de voorzieningenrechter om voor de duur van de procedure, SDBV te veroordelen om het aan werknemer verschuldigde salaris te voldoen.

Oordeel

Partijen zijn het erover eens dat vaststaat dat werknemer na zijn nachtdienst en in zijn werkkleding een fles wijn niet heeft afgerekend bij AH. Partijen verschillen echter van mening over de vraag of werknemer dit bewust heeft gedaan. De kantonrechter stelt voorop dat voor diefstal en bedrog opzet vereist is en dat het aan SDBV is om het bestaan hiervan te bewijzen. Daarin is SDBV naar het voorlopige oordeel van de kantonrechter niet geslaagd. De stelling van werknemer dat hij de fles wijn per abuis niet heeft gescand/afgerekend, komt de kantonrechter niet onaannemelijk voor. Daarbij is allereerst van belang dat werknemer – zoals blijkt uit de verklaring van supervisor van 8 december 2019 – al bij de eerste confrontatie met de verdenking heeft aangegeven dat hij niet heeft doorgehad dat de fles niet gescand/afgerekend was en dat het ook nooit zijn bedoeling was geweest niet te betalen. Zijn latere verklaringen zijn hiermee steeds in lijn geweest. Verder is in ogenschouw genomen dat

er is afgerekend bij een zelfscan, waar de kans groter is dat er per ongeluk een product niet (goed) gescand (en dus afgerekend) wordt, dan bij een bemenste kassa, en ook dat werknemer slechts één product niet heeft gescand en de rest van zijn boodschappen wel. De kantonrechter acht verder niet ondenkbaar dat werknemer na een gewerkte nachtdienst minder alert was en daardoor bij het scannen van zijn boodschappen wellicht een product over het hoofd heeft gezien. Tot slot is meegewogen dat AH geen aangifte heeft gedaan. De kantonrechter leidt hieruit af dat AH er kennelijk ook van uitging dat er geen sprake was van opzet/diefstal. Het enkele feit dat werknemer buiten werktijd per abuis een product bij AH niet heeft gescand/afgerekend, is gelet op de voorliggende feiten en omstandigheden onvoldoende om als dringende reden te kwalificeren. Dat wordt niet anders doordat werknemer daarbij in strijd met de bedrijfsregels bedrijfskleding droeg. Gezien het voorgaande acht de kantonrechter het in voldoende mate waarschijnlijk dat in de hoofdzaak zal worden geoordeeld dat het ontslag op staande voet niet rechtsgeldig is gegeven en dat dit ontslag, naar het primaire verzoek van werknemer, zal worden vernietigd, zodat de arbeidsovereenkomst na 10 december 2019 heeft voortgeduurd en werknemer vanaf die datum recht heeft op loon heeft behouden.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 15-04-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2020:2969

Zaaknummer: 8286007

Rechters: W. Aardenburg

Advocaten: A.J. Engelsma en S. de Lange

Wetsartikelen: 223 Rv, 7:678 BW en 7:677 BW